

A Nicki Tölgy

Európa a háború küszöbén állt, az utolsó békeévben mégis, egy ország fogott össze, hogy méltó módon emlékezzen meg államalapító királyunk halálának 900. évfordulójáról. A Szent István-év ünneppsorozatához kapcsolódott a Budapesten megrendezett 34. Eucharisztikus Világkongresszus. Dr. Serédi Jusztián hercegprímás-érsek sokévi munka, hosszas utánjárás és tárgyalás eredményeként tudta elérni, hogy Magyarország kapja meg a rendezés jogát. Fővédnöknek magát a kormányzó feleségét, a római katolikus vallású Purgly Magdolnát kérték fel. A kongresszusra mintegy huszonhét országból közel harminc ezren utaztak Magyarországra, csatlakozva a mintegy félmillió hazai résztvevőhöz. A kis vas megyei faluból Nickről is küldöttség indult a fővárosba, az akkori plébános Tőke Péter vezetésével. A főleg férfiakból, az egyházközség vezetőiből álló csoportban a helyi leánykör a legényegylet il. az önkéntes tűzoltó egyesület képviselői is részt vettek. A hatalmas méretű rendezvénysorozat, mely pompájában csak az 1896-os millenniumhoz hasonlítható nagy benyomást tett a nicki zarándokokra is. Ez akkoriban egy óriási élményt jelentett az egyszerű falusi embereknek, akik talán sem előtte sem később nem juthattak el Budapestre. Mikor hazafele utaztak megbeszélték, hogy otthon is méltó emléket állítanak a fenti eseményeknek. A zavaros politikai helyzetre tekintettel, Tőke Péter javaslatára nem emlékművet állítottak, melynek sorsa kétséges a politikai fordulatok miatt, hanem egy, a Rába erdeiben is őshonos fát, egy Tölgyet ültettek, a falu központjában. A facsemetét a gyermekek gondozták, öntözték, tisztogatták a környékét. Mivel a tölgy hosszú életű fa, a fajtaválasztást, ez is motiválta. A tölgyfa levél a Nizky család címerében úgy, mint számos más ősi magyar család címerében fellelhető, mely a növekedés, gyarapodás, megújulás szimbóluma. Egy, az ültetésnél részt vevő személy elmondása alapján az előre látás is szerepet kapott, hisz 2038-ban Szent István Király halálának 1000-dik évfordulóján az emlékfa 100 éves lesz. A fa története feledésbe merült, talán ez mentette meg, hisz néhány évtizeden keresztül nem számított a legdicsőbb emlékeknek. Egy szomorú eseménynek is tanúja volt néhány évesen. 1945. március 20-án a faluban rejtőzködő német katonákat támadó orosz egységek több ágyúlövést leadtak a falu központjára. A fent említett fa közvetlen közelében robbant fel az egyik löveg, és öt helyi fiatal halálát okozta. A fa túlélte a harcokat, a rajta keletkezett sebek nyomtalanul begyógyultak, sőt a falu legszebb fája lett belőle. 2008-ban az egyházközség emléktáblát állított a fa közelébe, melyen a 70 évvel korábbi ünnepségen elhangzottakból áll, egy idézet: „*legyen e fa emlék a múltnak,üzenet a jövőnek*” E néhány szó nemzedékről nemzedékre viszi az üzenetet, hirdeti a település lakóinak, őseik hitét, hazaszeretetét, a múlt iránti tiszteletét, reméljük még sok-sok évtizeden keresztül. A fa mára tekintélyt parancsoló méretével szabályos, esztétikus formájával a faluközpont meghatározó részévé vált.